

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 czerwca 2017 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi oddalił powództwo M. O. skierowane przeciwko Miastu Ł. o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji (pkt 1) oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt 2).

W uzasadnieniu wyroku Sąd Rejonowy wskazał, że pozwem z dnia 28 marca 2017 roku M. O. wniósł o zwolnienie od egzekucji roweru marki C. zajętego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi J. K. w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym na wniosek Miasta Ł. – Zarządu Lokali Miejskich przeciwko J. P. pod sygnaturą KM 1958/15. Powód podnosił, że przedmiotowy rower stanowi jego własność i został użyczony J. P.. O zajęciu dowiedział się w dniu 7.09.2016 roku.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Rejonowy oparł rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach faktycznych.

M. O. jest właścicielem roweru marki C. od 2008 roku. W dniu 5 maja 2016 roku zawarł z J. P. umowę użyczenia roweru.

W dniu 9 września 2016 roku komornik prowadzący postępowanie egzekucyjne z wniosku Miasta Ł. – Zarządu Lokali Miejskich przeciwko J. P. pod sygnaturą KM 1958/15 powiadomił powoda o zajęciu roweru i pompki rowerowej.

O zajęciu powód dowiedział się od J. P. w dniu 7 września 2016 roku.

M. O. wniósł do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi powództwo o zwolnienie zajętego roweru od egzekucji. Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą III C 793/16. Zarządzeniem z dnia 10 listopada 2016 roku pozew został zwrócony z uwagi na niezuzupełnienie braków formalnych w postaci wskazania wartości przedmiotu sporu. Postanowieniem z dnia 10 lutego 2017 roku Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił zażalenie powoda na powyższe zarządzenie.

Jako podstawę prawną powództwa Sąd Rejonowy wskazał art. 841 § 1 k.p.c., zgodnie z którym osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa.

Stosownie do treści art. 841 §3 k.p.c. powództwo o zwolnienie spod egzekucji można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa. Przez „dowiedzenie się o naruszeniu prawa” rozumie się moment faktycznego powzięcia przez osobę niebędącą stroną postępowania egzekucyjnego, wiadomości o fakcie skierowania egzekucji do przedmiotu, w stosunku do którego rości pretensję.

Powód oświadczył wprost, że „dowiedział się o naruszeniu prawa”, czyli o fakcie dokonania zajęcia ruchomości (roweru i pompki do roweru) w dniu 7 września 2016 roku. Tego właśnie dnia rozpoczął wobec powoda bieg miesięczny termin na wystąpienie z powództwem o zwolnienie rzeczy spod egzekucji. Termin ten upłynął w dniu 7 października 2016 roku.

Wprawdzie powód początkowo wniósł powództwo w terminie, lecz pozew został prawomocnie zwrócony. Pozew zwrócony nie wywołuje żadnych skutków, które ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa.

W konsekwencji, skoro powództwo zostało skutecznie wytoczone dopiero w dniu 28 marca 2017 roku, to nastąpiło to z oczywistym uchybieniem terminu określonego w przepisie art. 841 § 3 kpc. Z tych względów powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

Apelację od przedmiotowego wyroku wywiódł powód, zaskarżając go w całości. Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie powództwa, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego przed sądem II instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna i podlega oddaleniu.

Sąd Rejonowy dokonał w sprawie prawidłowych i niekwestionowanych ustaleń faktycznych oraz trafnie określił ich prawne konsekwencje dochodząc do właściwej konkluzji, że zgłoszone powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustawodawca ograniczył czasowo dopuszczalność wniesienia powództwa ekscydencyjnego, o którym stanowi art. 841 § 1 k.p.c. wprowadzając w § 3 miesięczny termin do jego wytoczenia. Termin ten biegnie od dnia, w którym osoba trzecia dowiedziała się o zajęciu. Trafnie Sąd pierwszej instancji wskazał, że termin określony w art. 841 § 3 k.p.c. jest terminem prawa materialnego i nie podlega przywróceniu, a uchybienie mu skutkuje oddaleniem powództwa. Termin ten ogranicza możliwość skorzystania z uprawnienia zmierzającego do ochrony naruszonego prawa i stanowi jedną z przesłanek skuteczności zgłoszonego powództwa. Trzeba przy tym podkreślić, że wobec zastosowanej konstrukcji prawnej zbadanie kwestii związanej z zachowaniem omawianego terminu wyprzedza merytoryczną ocenę żądania, albowiem sam fakt uchybienia terminowi z art. 841 § 3 k.p.c. implikuje konieczność oddalenia powództwa.

W niniejszej sprawie powód nie zachował terminu do wniesienia powództwa ekscydencyjnego. O zajęciu roweru i pompki dowiedział się w dniu 7 września 2016 roku, zaś powództwo o zwolnienie spod egzekucji wytoczył dopiero 28 marca 2017 roku. Przekroczenie terminu jawi się jako oczywiste.

Zamierzonego skutku nie może odnieść podnoszona w apelacji okoliczność, że M. O. po raz pierwszy wystąpił z powództwem z art. 841 § 1 k.p.c. 3 października 2016 roku, skoro pozew w tej sprawie został prawomocnie zwrócony. Zgodnie z dyspozycją art. 130 § 2 k.p.c. pismo zwrócone nie wywołuje bowiem żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma procesowego.

Apelujący podnosi także, że o zwolnienie zajętych przedmiotów występował do komornika i wierzyciela. W świetle art. 841 § 3 k.p.c. wystąpienie z takim żądaniem nie wstrzymuje jednak biegu terminu do wytoczenia powództwa.

Z tych względów Sąd Okręgowy oddalił apelację na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik postępowania. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika pozwanego w postępowaniu apelacyjnym została ustalona na podstawie § 2 pkt 3 w zw. z § 10 pkt 1 ppkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.).